

עין משפט
נר מצוה

א ומי' פ"ד מהלכות
 יסודי החורה הלכה יג:
 ב ב מי' פט"ו מהל'
 חסודי ביאה הל' י
 סמג לארץ קב עוש"ע
 חס"ע ס"ה עקיף יא:

אין דורשין פרק שני חגיגה

וַעֲנֶנָּה מֵאֲדָר שְׁתּוּדָה הָאֵשׁ גְּרָסִין וְלֹא גְרָסִין מִלֵּאךְ הַמֹּת
וְיִזְרְעֻלִּים מִיְּמֵי קֶדֶם אִם יִדְעוּ עַל הַיַּעַר:
בְּמוֹמוֹט יִשְׁתּוּ וְיִזְרְעוּ גֶרֶם בְּשִׁמְחַת חֵן וְהֵא הָיָא:
וְהַתִּנְיָא חֲשֵׁן הַרְצָאוֹת י"ש פִּינְיָ דְלִרְנִי מִיֵּהָת קָמִיָּה מִן
דְּלִרְנִי כְּלוֹמֵר כִּינָּה

הא בדברי תורה הא במשא ומתן בדברי תורה הו במשא ומתן לא הו ת"י⁶ במעשה ברכן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור⁽⁶⁾ והיה מהלך בדרך ור' אלעזר בן ערך מחמיר אחריו אמר לו רבי שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה אמר לו לא כך שניתי לכם ולא בדבר אחד שלמדתי אמר לו רבי תרשיני לומר לפניך ברכן יוחנן בן זכאי מעל החמור ונתעטף מפני מה ירדת מעל החמור אמר אפשר איתה הורש במעשה מרכבה ושכינה עמנו וימלאכי השרת מליין אותנו ואני ארכב על החמור מיד פתח ר"א בן ערך במעשה המרכבה ודרש וירדה אש מן השמים וסייבה כל האילנות שבשדה פתחו⁽⁷⁾ כולן ואמרו שירה מה שירה אמרו הללו את ה' ומן הארץ תנינים וכל תהומות עץ פרי וכל ארזים הללויה נענה מלאך מן האש ואמר הן מעשה המרכבה עמד רבן יוחנן בן אבין ונשקע על ראשו ואמר ברוך ה' אלהי ישראל שנתן לנו לאברהם אבינו שידוע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה⁽⁸⁾ י"ש נאה

התקופה הזו. לאין דרך להתקשר שמים עצמים: במוסותי
התקן. מיני שחוק שמחזקין לפניהם: סיפר. דברים הללו: לבס
המשלישים. של ימות היושבות לפני השכיבה: הדלה דברים. דרש
במעשה המרכבה: דארלי וארלו קמים. והדלה לפני אחרים ואחרים
הרלו לפניו: דארלי מיהא קמים מאן
דארלי. אם לא הרלו אחרים לפניו
הוא הדלה לפני מי שחזר והדלה לפני
אחרים לבן חזקק להימנות שהוא
משום דרש עקבים להודיע שחזר
הדלה ואחרים הרלו לפניו אבל ר"א

תורה אור השלם
 1. הללו את יי מן הארץ
 תנינים וכל תהמות: אש
 וכרד שלג וקטטור רוח
 סערה עשה דבר:
 ההרים וכל גבעות עץ
 פרי וכל ארזים:

1. תהלים קמ"ח
 2. לא ישב בקרב ביתו
 עשה רמיה דבר שרים
 לא יכון לנגד עיני
 תהלים ק"א
 3. יקר בעיני יי' המוחה
 לחסידיו
 תהלים קמ"ט
 4. דבש מצאתי לכל דרך
 פן תשבשו והקאתי
 משלי כ"ז
 5. ומעוך וכותח ונחוק
 וקרות לא תקריבו ליי'
 ובארבעם את עשתי
 ויקרא כ"ד

גליון הש"ס

חוס' ד"ה נכנסו וכו' ולא
עלי לבעלה כסס. ע"י
נשין דף פד ע"ה חוס'
ד"ה ע"ה שחפלי לרקוע:
ד"ה בתולה וכו' ושם
כאן שחף היא ככלל
האסורה. ע"ן נדרים דף 5
ע"כ ת"י ד"ה חזרו לומר:

מוסף רש"י

הא בדברי תורה. היו נאמני
ואין מחללים על שם
קיצץ (שבת ס"א).
בנטיעות. קלקל ועוית
כשנכנס לפרדס ותקץ
הנטיעות, ולפי שדימה אותן
בחללה הדברים לנכנס
לפרדס, נקט לישנא דקיצץ
בנטיעות (דקמן פ"א).

רבינו חננאל

[illegible]

נָאָה מְקִיִּים וְאִין נָאָה דּוֹרֵשׁ אַתָּה נָאָה דּוֹרֵשׁ וְנָאָה
אֲבִינוּ שְׁאַלְעוּר בֵּן עֶרֶךְ יִצָּא מִחֲלָצִיד וְכִשְׁנָאֲמְרוּ
הִיָּה הוּא וְרַבִּי יוֹסִי הִכֵּן מִלְּחָלִים בְּדֶרֶךְ אֲמָרוּ אָף
כִּבְּהָ פָתַח רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְדִרֵּשׁ ^(א) וְאוֹתוֹ הַיּוֹם תִּקְוֶת
לְמִים בְּעֵבִים וְנִרְאָה כְּמִין קֶשֶׁת בְּעֵנִי וְהָיוּ מִלֹּאכֵי
לְשִׁמּוֹעַ כְּבִנֵי אֲדָם שְׁמַתְקִבְצִין וְאִבָּין לְדִרְאוֹת כְּמוֹמֵי
לְמִי הִכֵּן וְסִפֵּר דְּבָרִים לִפְנֵי רַבִּין יוֹחָנָן בֵּן זְכָאִי וְאֹמַר
שֶׁאִשְׁרֵי עֵינֵי שֶׁךְ רָאוּ וְאָף אֲנִי וְאַתָּם בְּחִלּוּמֵי מִסּוּבִין
הָעֵלְיוֹן בַּת קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם ^(ב) עָלוּ לִכְאֵן עָלוּ לִכְאֵן
תִּנְאוֹת מוֹצְעוֹת לָכֵם אַתֶּם וְתַלְמִידֵיכֶם וְתַלְמִידֵי
שְׁלִישִׁית אֵינִי וְהִתְנִיא ^(ג) יוֹסִי בְר' יְהוּדָה אֹמֵר
הַיּוֹשֻׁעַ הִרְצָה דְּבָרִים לִפְנֵי רַבִּין יוֹחָנָן בֵּן זְכָאִי ר"ע
וְנִתְנִיא בֵּן חֲכִינָאִי הִרְצָה לִפְנֵי ר"ע וְאִילוּ ר"א בֵּן עֶרֶךְ
וְאַרְצֵי קָמִיָּה קַחֲשִׁיב דְּאַרְצֵי לֹא אֲרִיצ קָמִיָּה לֹא
בֵּן חֲכִינָאִי דְּלֹא אֲרִיצ קָמִיָּה וְקָא חֲשִׁיב דְּאַרְצֵי מִיְהָא
יִרְאֵבְקָה נִכְסוּס בְּפִרְסָם וְאִלוּ הָן בֵּן עֻזְאִי וְבֵן זֻמְא
לְהֵם ר"ע כְּשֶׁאַתֶּם מַגִּיעִין אֲצֵל אֲבִנֵי שֵׁישׁ מְהוּר ^(ד) אֵל
שְׁנָאֲמַר יְדוּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינֵי בֵּן עֻזְאִי
אֹמֵר יִקָּר בְּעֵינֵי ה' הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּיוֹ בֵּן זֻמְא הֲצִיץ
דִּרְבֵּשׁ מִצָּתָא אֲכֹל דִּיךְ פִּן תִּשְׁבַּעְתּוּ וְתִקְאָתוּ ^(ה) אַחֲרֵי
יִבְאֵא יִצָּא בְּשָׁלוֹם שְׁאֵלוּ אֶת בֵּן זֻמְא מִהוּ לְסִרּוֹס
יִצְחָם לֹא תַעֲשׂוּ ^(ו) כָּל שְׁבָאֲרָצֶם לֹא תַעֲשׂוּ שְׁאֵלוּ
יִבְרָה מִהוּ לִכְ"ג מִי חִישִׁינִן לְדִשְׁמוּאֵל ^(ז) דְּאִמַּר שְׁמוּאֵל
יִבְרָה

מוסיף לנו חז"ן ב' והוא משמע דקביעא אליבא דר"ע * (ו) וסמך כאן
 יקוים נאמנת ובה"י נראה (ו) דטרחין לגדוקה ע"פ חז"ת בדאיתא
 קמה בחזקת בעולה אי נמי קמביעא ליה בכך בדקנותה ע"פ
 יתן כרש מיוקת (מה דף סד: וסמך) שאני שמואל דרבי גובריה אף
 שפקד פקד דרוב קאן בעייה וי"ל דודאי חתילת ביאה רוב
 משמעבר אי אפשר ב' יא לשמואל:

וממיוהו

דורש ואין נאה מקיים
מקיים אשרך אברהם
הדברים לפני ר' יהושע
אנו נדרוש במעשה
תמוז היה נתקשר
השנת מתקבצין ובאין
הזת וכלה הלך רבי
אשרים ואשרי יולדה
היינו על הר סיני ונח
טרקלין גדולים ומצני
תלמידים מזומנים ל
שלושה הראצות הן
הרצה לפני ר' יהושע
לא קא חשיב ארבע
רמז חשיב () רמז חשיב

נבנסו לפרסם. כגון על ידי סם וילא עלו למעלה ממס אלף יהיה נראה להם כמו שעלו וכן פי' בעצוקו: לפרסום בלבא. מסוס שחק מחירו אסור לקרנן שאלו לו (י) טפי מאחריני וכן פרש"י:

כתולה שעיברה מהו ^כהן גדול. ומרש"י (ז) שהיא אומרת כתולה אני ואי שפחה דשמואל כהימנא וקשה לרש"י דהא פרק קמא דמכשיות (דף י"ג.) מני ריהא מעוברת

מה טעם של עובר זה מאיס פלוני וזקן הוא וכו' יבי יוסעפ אמר
שם היא כלל האדם כדכתיב ויטהול אשה כבחוילה יקח) קרי
בריש כבחותו דקדק (וסי) ודשמואל לא שכיח אר כרמיחין
הכחית אי חיישין שמה לא נדקק יפה דשמואל לא שכיח וכן מ
קסא להר"י דהא מקיין כבחותו (דף ו) וסי) בשמעתין דרס
במקורו שעת מעשה (ו) אצל גמר כ

תגיות הב"ח

(א) נם' שיהי דורש על
המחזור וינצטו ויפדו
ויהי מתקן נדרין וי' ו
מתנה מחזיר ללמד
על מחזיר מחזיר
(ב) יאמר על בני לא כל
(ג) שם מחזיר כל
האילנות כגון וי' ו
שירי וי' טלית וי' ו
אמרום שירי וי' ו
אמר או יבנה עצי
דירי וי' וי' וי' וי' וי' וי'
(מרכס) וי' וי' וי' וי' וי'
על מלאך ענה מחזיר
ראש ואמר דורש וי'
מעשה מרבה: (א) בן
משה מרבה וי' וי' בן
עזר יאמר דורש וי' וי'
אבי' על דורש וי' וי' וי'
(ד) וי' וי' וי' וי' וי' וי'
מרבה ואמר וי' וי' וי'
ותקשרו שמים וי' וי'
לשטון מעשה מרבה
וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
השמים ואמר וי' וי' וי'
וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
מכוננים לשם וי' וי' וי'
ואמר: (א) שם על הקשר
אוי וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'

[illegible][illegible]

א. ע"י כערוך ערך אבני שני